

पूर्वभक्तेरुत्कर्षोक्तेस्तत्कामशंकामाभूदिति स्वकामं कथयन्ति अथोऽनंतरमेव ॥ ४४ ॥ शीघ्रंतद्वधाय पुनः प्रणमन्ति हंसाय शुद्धाय हरये आर्तिं ह
राय ते नमः शुद्धत्वे हेतवः दह्निलयाय तद्दयाकाशानिकेताय निरीक्षकाय बुद्ध्यादिसाक्षिणे कृष्णाय सदानंदरूपाय कृषिर्भूवाचकः शब्दोणश्वनि
र्दतिवाचकः तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते इति निरुक्तेः आर्तिहरत्वे हेतवः मृष्टरुचिकरं यशो यस्य निरुपक्रमाय आदिशून्याय सद्भिः संगृ
ह्यत इति तथा तस्मै भवपांथः भवरूपे पथि वर्तमानः तस्य जनस्य निजाश्रमाप्तौ स्वशरणप्राप्तौ सत्यां संसारस्यांते परीष्टा सर्वतः पूजिता उत्तमगतिः फ
लयस्तस्मै ॥ ४५ ॥ अभिनंदितः संतोषितः ॥ ४६ ॥ मदीयमुपस्थानं स्तोत्रं तत्सहितया विद्यया ज्ञानेन आत्मन एष्वर्यमसंसारित्वं तस्य स्मृतिर्य

अथोर्दशजहित्वाष्ट्रं संतं भुवनत्रयम् ॥ ग्रस्तानियेन नः कृष्णतेजांस्यस्त्रायुधानि च ॥ ४४ ॥ हंसाय दह्निल
याय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसे निरुपक्रमाय ॥ सत्संग्रहाय भवपांथ निजाश्रमाप्तावन्ते परीष्टगतये हरये
नमस्ते ॥ ४५ ॥ श्रीशुक उवाच अथैवमीडितो राजन् सादरं त्रिदशैर्हरिः ॥ स्वमुपस्थानमाकर्ण्य प्राह
तानभिनंदितः ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच प्रीतो हं वः सुरश्रेष्ठामदुपस्थानविद्यया ॥ आत्मैश्वर्यस्मृतिः
पुंसां भक्तिश्चैव ययामयि ॥ ४७ ॥ किंदुरापं मयि प्रीते तथाऽपि विबुधर्षभाः ॥ मय्येकांतमतिर्नान्यन्मतो वांछ
तितत्त्ववित् ॥ ४८ ॥ न वेद रूपणः श्रेय आत्मनो गुणवस्तुदृक् ॥ तस्य तानिच्छतो यच्छेद्यदिसोऽपि तथाविधः ॥
॥ ४९ ॥ स्वयं निःश्रेयसं विद्वान्भवत्तयज्ञाय कर्म हि ॥ नरातिरोगिणोऽपथ्यं वांछतो हि भिषक्तमः ॥ ५० ॥ मघ
वन्यात भद्रं वोदध्यं च मृषिसत्तमम् ॥ विद्याव्रततपः सारंगान्त्रयाचतमाचिरम् ॥ ५१ ॥

या न हि विरोध उभयमित्यादिना कर्तृत्वभोक्तृत्वादेर्मायिकत्वोक्तेः भक्तिश्च यया भवति ॥ ४७ ॥ अथाह भगवन्नित्यादिना भक्तेः सर्वोत्कर्षोक्ते
र्भक्तमभिनंदति किमिति ॥ ४८ ॥ यदुक्तं देवैः स्वयंतदुपकल्पयास्माकमित्यादि तत्संपादनं कृपालोर्ममानुचितमित्याशयेनाह न वेदेति द्वाभ्याम्
गुणेषु तत्त्वदर्शी तान् विषयान् तथाविधोऽज्ञ एव ॥ ४९ ॥ कर्मन वक्तिप्रवृत्तिमार्गेण वक्ति हि अपथ्यं यथानरातिन ददाति भिषक्तमः स द्वैद्यः ॥ ५० ॥
एवं तत्त्वकथनेनानौचित्यं परिहृत्य तदभिप्रायमनुसरन्नाह मघवन्निति विद्ययाव्रतैस्तपसा च सारंगान्त्रयाचतमाचिरम् ॥ ५१ ॥